

Det foreliggende Forslag adskiller sig jo derved fra de almindelige Forslag, at det ikke bliver til Lov, fordi Rigsdagen enes med Ministeriet om det. Et Forslag til Grundlovsændring medfører, som d'Hr. vide, at naar Rigsdagen er bleven enig med Regeringen, skulle Tingene opløses og de nyvalgte Ting vedtage Forslaget uforandret. Først naar det saa er stadfæstet af Kongen, bliver det Grundlov. Derfor er det rimeligt, at Landstinget ikke alene betragter Forslaget som saadant, men tillige har et aabent Øje for Følgerne af dets Vedtagelse. Og det Spørgsmaal opstaar da: Rammes de kongevalgte Landstingsmænd af Landstingets Opløsning? Vor Stilling til dette Spørgsmaal er vi ikke i Tvivl om; vi mene, at de ikke rammes af en saadan Opløsning. Jeg ønsker ikke at rejse nogen Diskussion om dette Spørgsmaal her, men jeg finder kun, at Landstinget har et Krav paa at kende Ministeriets Stilling til det. Ministeriet stiller her Krav om vor Medvirkning til et Forslag, der har Landstingets Opløsning til Følge, og det vil da være rimeligt, at man faar Ministeriets Stilling til kende til Opløsningens Rækkevidde. Jeg ved meget vel, at Spørgsmaalet er rejst allerede i Folketinget, og at Ministeriets Chef der har talt om, at det var Statsraadets Sag at afgøre det, men vi kræve ikke Statsraadets Svar, vi kræve Ministeriets Svar, og det forekommer mig, at vi have god Grund til at kræve det. Thi dette Forslags Vedtagelse vil jo muligvis bringe os ud i en ny storpolitisk Konflikt gennem Spørgsmaalet om Opløsningens Rækkevidde, og det vil da være rimeligt for Tinget her, forekommer det mig, at tage under Overvejelse, om denne Grundlovsændring er af saa stor Betydning, at man for at faa den igennem skal give Mulighed i alle Tilfælde for at komme ud i en saadan Konflikt. Nu vil man muligvis hertil indvende, at Regeringen kan opløse Landstinget naar som helst paa dette eller et andet Spørgsmaal, og at vi da selvfølgelig ville faa et Svar paa det, vi her have spurgt om, nemlig: Hvorledes stiller Ministeriet sig til Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløsning. Det er rigtigt, men der er dog den Forskel, at her kræver Ministeriet vor Medvirkning til Gennemførelsen af et Forslag, hvorved Landstinget paa en Maade vedtager sin egen Opløsning. Det forekommer mig, at man i dette Forhold har langt større Krav paa at kende Ministeriets Stilling til dette Spørgsmaal, end hvis Sagen var den, at Landstinget

stillede sig i Opposition til Regeringen og dens Forslag, og den derpaa opløste Landstinget. Jeg har omtalt dette Spørgsmaal, ikke fordi jeg straks kræver eller ønsker Ministeriets Svar givet her, men fordi jeg ønsker og haaber, at Tinget vil medvirke til, at det Udvalg, der nedsættes, vil kræve Ministeriet for et bestemt Svar paa Spørgsmaalet om Landstingsopløsningens Rækkevidde. Skulde dette Svar blive ufyldtgørende, eller skulde det vise sig, at Ministeriet, og jeg tør vel nok sige dette Tings Flertal, nærer modstridende Anskuelse om dette Spørgsmaal, vil der være god Grund for Udvalget til at tage under Overvejelse, om det foreliggende Forslag bør fremmes. Skulde Svaret vise en Overensstemmelse mellem dette Tings Flertal og Ministeriet, saa kan jeg tilsige mit Partis Støtte til at søge det foreliggende Forslag med mulige Ændringer gennemført.

J. Pedersen: Jeg skal begynde med at sige, at de Bemærkninger, jeg agter at gøre, gør jeg paa egne Vegne, ikke paa andres.

Jeg har dette mod Forslaget, at den betydelige Forøgelse af Antallet af Folketingsmedlemmer, tror jeg, i og for sig ikke er hensigtsmæssig. Man skal naturligvis ikke i det ene Ting sige noget ufordelagtigt om det andet Ting — hver kan desuden have nok i sit eget —, men saa meget maa man dog maaske have Lov til at sige, at Forøgelsen af Medlemstallet ganske sikkert vil medføre en Forøgelse af de Ord, der blive sagte dernede, men det synes ikke, som om Forøgelsen af Ordens Vægt, eller af Folketingets Arbejdsevne staaar i Forhold dertil. Jeg tror heller ikke, det er noget almindeligt Ønske hos Vælgerne at faa en saa betydelig Forøgelse. Naturligvis, de Egne, hvor man for Tiden føler sig for svagt repræsenteret i Forhold til andre Egne, kunne ønske at faa flere Folketingsmænd for deres Vedkommende, men Befolkningen i det hele, føler jeg mig overbevist om, vilde være overordentlig tilfreds, dersom man kunde faa den Udgang af disse Forhandlinger, at Folketingets Medlemstal ikke blev forøget eller i alt Fald kun i ringe Grad.

Dernæst har jeg mod Forslaget, at det ikke løser de Vanskeligheder, som nu ligge for, endeligt. Dette Forslags Gennemførelse vil hjælpe os ud over Vanskelighederne vil hjælpe os ud over Vanskelighederne i Øjeblikket og gennem en kortere Aarrække, men de samme Vanskeligheder, vi staa overfor, at adskillige Kredse ere alt for store i Forhold til de øvrige, vil sik-